

Język C++

część 1

pierwsze programy w C++
nieobiektywne rozszerzenia języka C++

Jarosław Gramacki
Instytut Informatyki i Elektroniki

- środowisko pracy

- nasz ulubiony kompilator gcc w środowisku Linux
version 3.3.5 (Debian 1:3.3.5-13)
- serwer `mykonos.iie.uz.zgora.pl`
- **An Introduction to GCC**
for the GNU Compilers gcc and g++
Revised and updated
Brian Gough, Foreword by Richard M. Stallman

<http://www.network-theory.co.uk/docs/gccintro/index.html>

- ...
- 7 Compiling a C++ program
 - * 7.1 Compiling a simple C++ program
 - * 7.2 C++ compilation options
 - * 7.3 Using the C++ standard library
 - * 7.4 Templates
 - o 7.4.1 Using C++ standard library templates
 - o 7.4.2 Providing your own templates
 - o 7.4.3 Explicit template instantiation
 - o 7.4.4 The export keyword
- ...

- Welcome to the GCC home page!
<http://gcc.gnu.org/>
<http://gcc.gnu.org/onlinedocs/>

- gdzie szukać informacji

–materiały referencyjne (C++)

<http://www.cplusplus.com/ref/>

<http://www.cppreference.com/>

Newsgroups: comp.lang.c++

–materiały referencyjne

(Standard C++ Library Reference / Standard Template Library STL)

http://www.unc.edu/depts/case/pgi/pgC++_lib/stdlib.htm

<http://msdn.microsoft.com/library/default.asp?url=/library/en-us/vcstdlib/html/vcoriStandardCLibraryReference.asp>

<http://www.sgi.com/tech/stl/>

<http://www.cppreference.com/>

<http://www.msoe.edu/eecs/ce/courseinfo/stl/>

<http://www.msoe.edu/eecs/ce/courseinfo/stl/>

Newsgroups: comp.std.c++

–materiały referencyjne (gcc / g++)

<http://gcc.gnu.org/libstdc++/>

<http://gcc.gnu.org/onlinedocs/libstdc++/documentation.html>

...

... no to start

z reguły mowa jest tam
głównie o STL

Jeszcze nie znamy pojęć związanych z programowaniem
obiektywnym a już programujemy (obiektywno) w C++

biblioteka I/O

- operacje wejścia-wyjścia z użyciem `iostream`
(nagłówek `<iostream>` dawniej `<iostream.h>`)
 - intensywne korzystanie z mechanizmów charakterystycznych dla języka obiektowego (klasy, obiekty, metody, referncje, przeciążanie funkcji i operatorów)
 - strumienie (obiekty) `cin cout cerr`. Inicjowane automatycznie
obiekt `cin` **klasy** `istream; cin::istream`
obiekt `cout` **klasy** `ostream; cout::ostream`
operatory (przeciążone operatory bitowe) `<< >>`
 - korzystając z `iostream` można po utworzeniu własnego typu (klasy), przeciążyć inne operatory tak, aby łatwo manipulować zmiennymi tego typu (obiektami)
 - standardowe funkcje wymagały sprecyzowania typu (kody formatujące np. `%d`). Operatory `<< >>` po analizie w trakcie kompilacji same wykonują niezbędne konwersje typów

Pierwszy przykład:

```
double d = 12.34;
cout << "Zmienna d rowna sie: " << d << endl; //zm. double
```

- operacje wejścia-wyjścia z użyciem `iostream`
 - `iostream` zawiera BARDZO dużo innych BARDZO użytecznych funkcji (klas) np. **metoda** (funkcja, funkcja składowa) `get` **klasy** `istream` (w notacji C++ `istream::get()`)
 - `iostream` dokładnie – temat na oddzielny wykład (wykłady)
 - standardowe podejście (`<stdio.h>`, `printf()`, `scanf()`) jest oczywiście akceptowane, ale ... ???

- operacje wejścia-wyjścia z użyciem `iostream`

```
#include <iostream> // NIE <iostream.h>

using namespace std;

// kilku liniowy komentarz co robi funkcja
int main ()
{
    cout << "Hello, world!\n";
    std::cout << "Hello, world!\n";

    cout << "Hello"; // rozbicie na dwie linie
    cout << "world!\n";

    return 0;
}
```

bez tego trzeba by zawsze używać tzw. w pełni określonej nazwy obiektów. Na foliach (dla oszczędności miejsca) będziemy to pomijali !!!

<< to **operator** wstawiania do strumienia

cout to **obiekt** strumienia standardowego wyjścia

– Uwaga: m.in. "dzięki" bibliotece `iostream` (ogromnej) programy w C++ kompilują się zdecydowanie dłużej niż programy w ANSI C

```
// biblioteka C
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

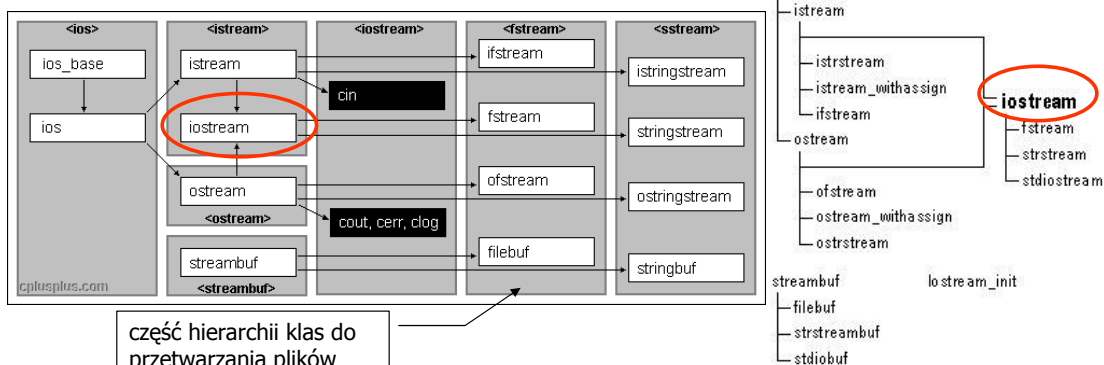
// nowy styl, nagłówki pochodzą teraz z biblioteki standardowej C++
#include <cstdio>
#include <cstdlib>
```

- operacje wejścia-wyjścia z użyciem `iostream`

- tylko dla ogólnej ilustracji: hierarchia klas biblioteki `iostream` w różnych układach i przykład jednej metody składowej klasy `istream` (wielokrotnie przeciążonej)
- ```
istream::get()
- int get();
istream& get (char& c);
istream& get (char* s, streamsize n);
istream& get (char* s, streamsize n, char delim);
istream& get (streambuf& sb);
istream& get (streambuf& sb, char delim);
```



część hierarchii klas strumienia I/O. Z tej części najczęściej korzystamy



część hierarchii klas do przetwarzania plików

- operacje wejścia-wyjścia z użyciem `iostream`

```
#include <iostream>

using namespace std; // używany obszar nazw (namespace) std

void main()
{
 int a, b;
 char bufor[40];

 cout << "Napisz liczbe calkowita : ";
 std::cout << "Napisz liczbe calkowita : ";

 cin >> a;
 cout << "Napisales : " << a << endl; //end of line, równoważne \n

 cout << "Napisz dwie liczby calkowite : ";
 cin >> a >> b; //odczyt dwóch liczb
 cout << "a = " << a << ", b = " << b << endl;

 cout << "Napisz slowo : ";
 cin >> bufor;
 cout << "Napisales : " << bufor << endl;
}
```

Umieszczaj spację po każdym przecinku

- obszary nazw chronią przed konfliktami nazwa z istniejącymi elementami oprogramowania
- wprowadzono je aby bezkonfliktowo można było rozwijać (niezależne) biblioteki klas, w których używa się tych samych nazw klas i nazw funkcji
- nazwa obszaru `std` jest zarezerwowana dla biblioteki standardowej

- operacje wejścia-wyjścia z użyciem `iostream`

```
// zastosowanie metod 1. get, put, 2. write, read, gcount
// zastosowanie manipulatorów strumieniowych hex, dec, oct, setbase

// zastosowano następującą wersję metody get:
// istream& get (char* s, streamsize n);

...
char bufor1[256];
char bufor2[] = "WAKACJE";
char bufor3[25];

char c;
int n;

while (c = cin.get(bufor1, sizeof(bufor1) != EOF)
cout.put(c);

cout.put('A');

cout.write(bufor2, 5); // WAKAC pierwsze 5 bajtów z bufor2

cin.read(bufor3, 20); // 20 znaków z wprowadzonych danych
cout << "Wprowadziles"\n";
cout.write(bufor3, cin.gcount ());// określa ilość wprowadzonych znaków
// do strumienia cin

cout << "Podaj liczbe: ";
cin >> n;
cout << n << "to szesnastkowo: "
 << hex << n << "a ósemkowo: " // "zmanipuluj" strumień
 << oct << n << "i znowu dziesiętnie: "
 << setbase(10) << n << endl;
```

`write, read, gcount:`
niesformatowane I/O

- operacje wejścia-wyjścia z użyciem `iostream`

```
// zastosowanie metody eof
#include <iostream>

int main()
{
 int character; // use int, because char cannot represent EOF

 // prompt user to enter line of text
 cout << "Before input, cin.eof() is " << cin.eof() << endl
 << "Enter a sentence followed by end-of-file:" << endl;

 // use get to read each character; use put to display it
 while ((character = cin.get()) != EOF)
 cout.put(character);

 // display end-of-file character
 cout << "\nEOF in this system is: " << character << endl;
 cout << "After input, cin.eof() is " << cin.eof() << endl;

 return 0;
}
```

wartość znacznika EOF danego strumienia

```
// Wynik działania

Before input, cin.eof() is 0 // bo nie wystąpił koniec pliku w cin
Enter a sentence followed by end-of-file:
Wprowadzam jakiś wiersz // wcisnąć Enter na końcu wiersza
Wprowadzam jakiś wiersz // wcisnąć Ctrl-Z jako koniec pliku
EOF in this system is: -1
After input, cin.eof() is: 1 // bo napotkano znak końca pliku
```

- operacje wejścia-wyjścia z użyciem `iostream`

```
// ustalanie precyzji liczb zmiennoprzecinkowych
#include <iostream>
#include <iomanip> // dla setiosflags
#include <math> // dla sqrt()

int main()
{
 double p = sqrt(2.0);

 cout << setiosflags(ios::fixed)
 << "pierwiastek z dokładnością do trzech miejsc: "
 << endl;

 cout.precision(3);
 cout << p << endl;

 cout << setprecision(3) << p << endl; // inny sposób

 return 0;
}
```

Manipulator strumienia.
Ustawianie flagi

Znacznik stanu formatowania.
Wydruk wartości zmiennoprzecinkowej w notacji dziesiętnej z określoną ilością cyfr po prawej stronie kropki

```
// inne przykłady:

// ustalanie szerokości pola (ios::width)
// kropka dziesiętna (ios::showpoint)
// wyrównanie do lewej, prawej, do środka (ios::left, ios:right, ios::internal)

// itd. jest tego bardzo dużo
```

- operacje wejścia-wyjścia z użyciem `iostream`

```
// ustalanie szerokość pola
```

Syntax:

```
#include <fstream>
int width();
int width(int w);

cout.width(5);
cout << "2";
```

Output:

```
____2 // 4 spacje przed '2'
```

```

int main() {
 int w = 4;
 char zdanie[10];

 cout << "Wprowadz zdanie:" << endl;
 cin.width(5); // pobierz tylko 5 znaków

 // ustaw szerokość pola
 while (cin >> zdanie) {
 cout.width(w++);
 cout << zdanie << endl;
 cin.width(5); // pobierz kolejne 5 znaków
 }

 return 0;
}
```

Wprowadz zdanie:

```
To jest test metody width
To
jest
test
meto
 dy
 widt
 h
```

- napisy z użyciem klasy `string`

```
// używamy klasy string
```

```
#include <string>
#include <iostream>
using namespace std;
```

```
int main()
```

```
{
 string s1, s2; // puste napisy
 string s3 = "Hello, World."; // napis zainicjalizowany
 string s4("I am"); // j.w.
 s2 = "Today"; // przypisanie
 s1 = s3 + " " + s4; // połączenie
 s1 += " 8 "; // j.w.
 cout << s1 + s2 + "!" << endl;
}
```

obiekty s1, s2 klasy **string**

klasa `string` i przetwarzanie strumieni napisów to temat na oddzielny wykład !

tu wszędzie "pracują" wyłącznie **obiekty** oraz (obiektywne) **operatory** !

- obsługa plików z użyciem `fstream`

```
// kopia pliku linia po linii

#include <string> // getline
#include <fstream>
using namespace std;

int main()
{
 ifstream in ("File1.cpp"); // otwórz do czytania
 ofstream out ("File2.cpp"); // otwórz do pisania

 string s;
 while(getline(in, s)) // odczyt z pliku
 // while(getline(cin, s)) // odczyt z klawiatury

 out << s << "\n"; // wypisz do pliku out
}
```

obiekty klasy ifstream, ofstream oraz właściwe dla nich konstruktory

- obsługa plików z użyciem `fstream`

```
// kopia pliku do pamięci / bufora (do obiektu klasy string)
// wada: uzyskujemy "big blob of text"

#include <string>
#include <iostream>
#include <fstream>
using namespace std;

int main() {
 ifstream in("File.cpp");
 string s, line; // nasz bufor
 while(getline(in, line))
 s += line + "\n"; // brak "ręcznej" alokacji pamięci
 cout << s; // załatwia to za nas klasa string
}
```


Nieobiektywne zmiany / rozszerzenia języka C++

- deklaracje funkcji i prototypów

- język C++ jest bardziej rygorystyczny niż język C jeśli chodzi o deklaracje liczby i typów argumentów funkcji oraz typów zwracanych przez funkcję
- w języku C++ prototypy są bezwzględnie obowiązkowe (wczesna wersja języka C miała znana jest pod nazwą „C bez prototypów”)
- dzięki prototypom „działają” takie (nowe) mechanizmy jak m.in.:
  - + wartości domyślne argumentów funkcji
  - + przeciążanie funkcji
- funkcje bezargumentowe np: `int fun()`
  - + ANSI C przyjmie, że funkcja może otrzymać dowolną liczbę argumentów dowolnego typu czyli `int fun (int a, ...)`
  - + C++ przyjmie, że funkcja nie pobiera żadnego argumentu czyli `int fun(void)`
  - + z uwagi na powyższe, w C++ używa się powszechnie wersji `int fun()`

- deklaracje zmiennych wewnątrz kodu

- w języku ANSI C deklaracja zmiennych tylko na początku bloku instrukcji (po {)
- w C++ w dowolnym miejscu
- uwaga jednak na zasięg i widoczność zmiennych – możliwe błędy !
  - + zmienne `poczatek`, `koniec`, `suma`, `i` dostępne są aż do końca `main()`
  - + zmienna `chwilowa` dostępna tylko wewnątrz bloku `for`
- nowa możliwość deklaracji zmiennych ma głębszy sens w języku C++ niż tylko jedynie udogodnienie dla programisty. Umożliwia np. inicjalizację obiektu za pomocą **konstruktora**

ale o tym będzie jeszcze mowa

- deklaracje zmiennych wewnątrz kodu

```
void main()
{
 cout << "Mnozenie przez liczbe 2" << endl;

 cout << „Podaj wartosc poczatkowa : ";
 int poczatek;
 cin >> poczatek;

 cout << „Podaj wartosc koncowa : ";
 int koniec;
 cin >> koniec;

 int suma = 0;
 for(int i = poczatek; i <= koniec; i++)
 {
 int chwilowa = i*2; // Deklaracja zmiennej "chwilowa".

 suma += chwilowa;
 cout << " i = " << i << " i*2 = " << chwilowa
 << " suma = " << suma << endl;
 }

 cout << "--- Koniec petli ---" << endl;

 cout << "poczatek = " << poczatek << endl;
 cout << "koniec = " << koniec << endl;
 cout << "i = " << i << endl;
 cout << "suma = " << suma << endl;

 // Ponizszy wiersz zostanie odrzucony:
 // odwołanie do zmiennej poza zasięgiem jej widoczności.
 cout << "chwilowa = " << chwilowa << endl; // BŁĄD
}
```

```
#include <stdio.h>
#include <ctype.h>
```

(ANSI ?) C

```
long zamien(s)
char *s;
{
 int i, znak;
 long n;

 /* Pomijamy ewentualne spacje */
 for(i = 0; isspace(s[i]); ++i)
 ;

 znak = 1;
 if(s[i] == '+')
 ++i;
 else if(s[i] == '-')
 {
 znak = -1;
 ++i;
 }

 for(n = 0; isdigit(s[i]); ++i)
 n = 10 * n + s[i] - '0';

 return znak * n;
}
```

tak się kiedyś pisało. Wersja nie-ANSI C

```
main()
{
 long n;
 char lancuch[80];

 printf("Napisz liczbe : ");
 gets(lancuch);
 n = zamien(lancuch);
 printf("Wynik konwersji = %ld \n", n);
}
```

```
#include <iostream>
#include <ctype.h>
```

C++

```
long zamien(char *s)
{
 // Pomijamy ewentualne spacje
 for(int i = 0; isspace(s[i]); ++i)
 ;

 int znak = 1;

 if(s[i] == '+')
 ++i;
 else if(s[i] == '-')
 {
 znak = -1;
 ++i;
 }

 for(long n = 0; isdigit(s[i]); ++i)
 n = 10 * n + s[i] - '0';

 return znak * n;
}
```

```
main()
{
 char lancuch[80];

 cout << "Napisz liczbe : ";

 cin >> lancuch;
 //lub cin.get(bufor, sizeof(bufor))
 / uzyto funkcji istream::get()

 long n = zamien(lancuch);
 cout << "Wynik konwersji = " << n << endl;
}
```

- definicja nowych typów danych z użyciem `struct` i `enum`
  - w języku ANSI C typy danych zdefiniowane za pomocą `struct` i `enum` nie zachowują się dokładnie tak, jak typy podstawowe (`int`, `char`, etc.). Konieczne jest poprzedzanie zdefiniowanego typu słowami `struct` i `enum`
  - nie jest to wygodne a wręcz wydaje się nadmiarowe
  - użycie `typedef` tylko częściowo rozwiązuje problem
  - w C++ typy zdefiniowane przez `struct` i `enum` zachowują się dokładnie tak, jak typy podstawowe
  - własność tę posiadają też **klasy**. Po jej zdefiniowaniu, nie powtarzamy wszędzie i pracowicie słowa kluczowego `class`

- definicja nowych typów danych z użyciem `struct` i `enum`

ANSI C

```
//Deklaracja nowych typów
enum dzien (poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek,
 sobota, niedziela);
typedef enum dzien t_dzien;

struct wezel {
 int wartosc;
 struct wezel* lewy;
 struct wezel* prawy;
};
typedef struct wezel t_wezel;

t_dzien d1, d2, d3;
t_wezel w1, w2, w3;

void pokaz_dzien (t_dzien d);
t_wezel* znajdz_wartosc (t_wezel* w);
```

- definicja nowych typów danych z użyciem struct i enum

C++

```
//Deklaracja nowych typów
enum dzien (poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek,
 sobota, niedziela);
typedef enum dzien t_dzien;

struct wezel {
 int wartosc;
 struct wezel* lewy;
 struct wezel* prawy;
};
typedef struct wezel t_wezel;

t_dzien dzien d1, d2, d3;
t_wezel wezel w1, w2, w3;

void pokaz_dzien (t_dzien dzien d);
t_wezel* wezel* znajdz_wartosc (t_wezel* wezel* w);
```

- konwersja typów (rzutowanie)

- nowy styl rzutowania w C++. Nowe operatory zastępujące "stary" styl rzutowania
- jednoargumentowy operator rzutowania `static_cast< typ >`

```
int main()
{
 double d = 7.34;
 int x = static_cast<int>(d);
 ...
}
```

szczegóły: samodzielnie

- istnieją też operatory `const_cast`, `reinterpret_cast`

- konwersja typów (rzutowanie)

- rzutowanie jako takie pozostaje bez zmian. Zmienia się jedynie **notacja** (tzw. **notacja funkcyjna**)
- nowej notacji nie wolno jednak używać zawsze. Dotyczy to rzutowania na typ „nieprosty” np. dla typów będących wskaźnikami
- w takich przypadkach trzeba zastosować `typedef`
- zaletę nowej notacji widać przy bardziej złożonych wyrażeniach
- w szczególności używana ona jest przy konwersji **obiektów** jednego typu na inny typ

```
int main()
{
 float a = float(200); // notacja funkcyjna
 float b = (float)200; // odpowiednik:
}
```

- konwersja typów (rzutowanie)

```
double d = 2.3;
int i = 5, j;
char* str;
int* ptri = &i;

j = i * (int) d; //ANSI C
j = i * int (d); //C++

d = (double) j/5.0; //ANSI C
d = double (j)/5.0; //C++

str = (char*) ptri; // OK
str = char* (ptri); // BLAD

//ale gdy...
typedef char* pchar;
str = (char*) ptri; // OK
str = pchar (ptri); // teraz OK
```

- konwersja typów (rzutowanie)

- zaletę nowej notacji widać przy bardziej złożonych wyrażeniach, gdzie łatwo popełnić błąd związany z priorytetem operatorów

```
struct wezel {
 int wartosc;
 p_wezel* lewy;
 p_wezel* prawy;
};

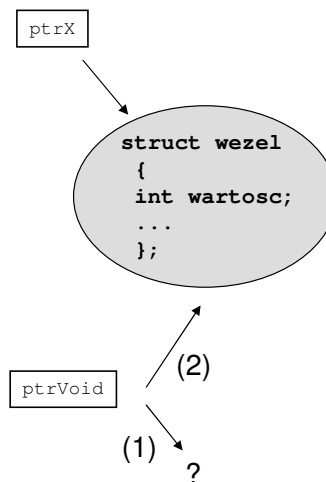
typedef struct wezel* p_wezel;

p_wezel ptrX = new wezel; // new - operator C++
ptrX -> wartosc = 10;

void* ptrVoid; // (1)
ptrVoid = ptrX; // (2)

int i;

i = ((p_wezel)ptrVoid) -> wartosc; // ANSI C
i = p_wezel (ptrVoid) -> wartosc; // C++
```


biblioteka STL
(ang. Standard Template Library)

- STL w pigułce

pokaz siły języka C++

STL będzie omawiane później.
To temat na oddzielny wykład(y)

```
// kontener vector (inne używane nazwy: klasa vector, wzorzec vector)
// kopiuj cały plik (liniami) do wektora napisów

#include <string>
#include <iostream>
#include <fstream>
#include <vector>
using namespace std;

int main()
{
 vector<string> v; // kontener stringów
 ifstream in("File.cpp");
 string line;

 while(getline(in, line))
 v.push_back(line); // dodaj linię na koniec kontenera

 // dodaj numer linii na wydruku:
 for(int i = 0; i < v.size(); i++)
 cout << i << ": " << v[i] << endl; // przeciążony operator []
 // pobiera kolejne dane wektora
}

```

z kontenerów duuużo łatwiej korzystać
niż napisać je samodzielnie !

kilka (z kilkudziesięciu) innych metod klasy vector:
push_front(), insert(), erase()

- STL w pigułce

```
// kopiuj cały plik (słowami) do wektora napisów
// (założenie: biały znak jako separator słów)

#include <string>
#include <iostream>
#include <fstream>
#include <vector>
using namespace std;

int main()
{
 vector<string> words; // kontener na słowa
 ifstream in("File.cpp");
 string word;

 while(in >> word) // korzystamy z miłej cechy operatora >>
 words.push_back(word); // która uwzględnia białe znaki jako separator

 for(int i = 0; i < words.size(); i++)
 cout << words[i] << endl;
}

```


- STL w pigułce

```
// tym razem wektor liczb

#include <iostream>
#include <vector>
using namespace std;

int main() {
 vector<int> v;
 for(int i = 0; i < 10; i++)
 v.push_back(i);

 for(int i = 0; i < v.size(); i++)
 cout << v[i] << ", ";
 cout << endl;

 for(int i = 0; i < v.size(); i++)
 v[i] = v[i] * 10; // modyfikacja elementu w kontenerze
 // jest możliwa !

 for(int i = 0; i < v.size(); i++)
 cout << v[i] << ", ";
 cout << endl;
}
```

- STL w pigułce

```
// wykorzystanie iteratora klasy vector

#include <iostream>
#include <string>
#include <vector>
using namespace std;

int main(void)
{
 vector<string> words; // wektor słów
 string str;
 do {
 cout << "Write a word (^D ends): ";
 cin >> str;
 if (!str.empty())
 words.push_back(str); // włóż do wektora
 } while (str != "quit");

 vector<string>::iterator iter; // deklaracja iteratora klasy vector
 for (iter = words.begin(); iter != words.end(); iter++)
 cout << *iter << endl;

 return 0;
}
```